

N P R U

บทที่ 2

การเขียนงานวิจัยในบทนำ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศิษฐ์ ฤทธิบุญไชย

(อาจารย์ผู้สอน)

หัวข้อเนื้อหาประจำบท

1. การเลือกปัญหาเพื่อทำวิจัย
2. ภูมิหลังหรือปัญหาการวิจัย
3. การเขียนบทนำ
4. กรอบแนวคิดการวิจัย
5. การกำหนดวัตถุประสงค์

6. การตั้งสมมุติฐาน
7. กำหนดขอบเขตการวิจัย
8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย
9. ข้อตกลงเบื้องต้นหรือข้อจำกัดของการวิจัย
10. การนิยามศัพท์

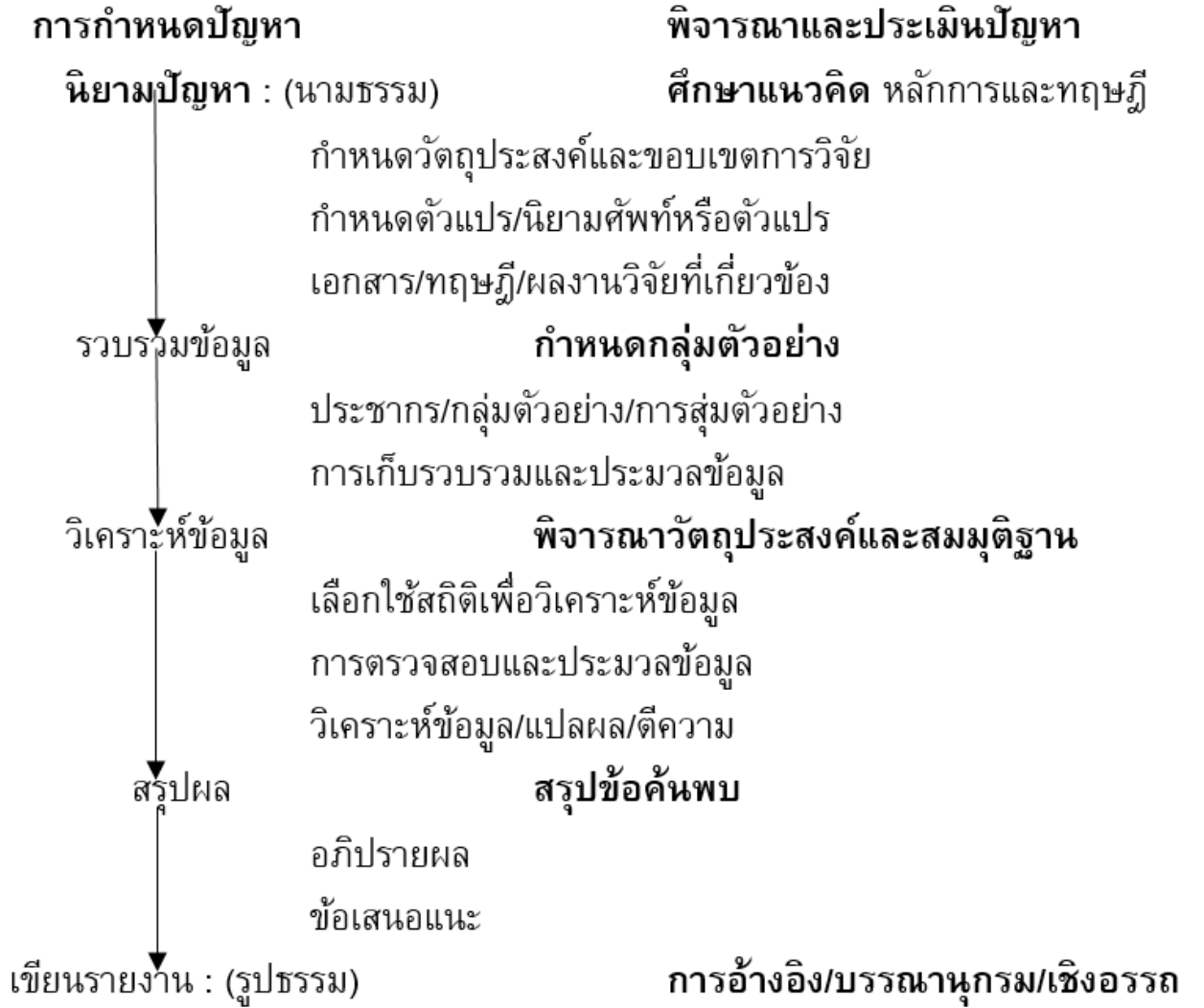

การเขียนงานวิจัยในบทนำ

ความเป็นมาของปัญหา หรือประเด็นปัญหา และความสำคัญของปัญหา	สมมติฐาน
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	กรอบแนวคิดในการทำวิจัย
วิธีการดำเนินงานวิจัย	นิยามศัพท์
ข้อตกลงเบื้องต้น และข้อจำกัด	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การเขียนบทนำเพื่อทำวิจัย ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยทางธุรกิจหรือเศรษฐกิจและด้านอื่น ๆ จะต้องดำเนินการตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อค้นพบใหม่ หรือองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาาก็ได้ โดยเริ่ม **“มีแนวคิดหรือนิยามปัญหา”** ซึ่งเป็นนามธรรม และดำเนินไปตามกระบวนการวิจัย จนกระทั่งสุดท้ายคือ **“สรุปผลการวิจัย”** ได้ออกมาเป็น **“รูปธรรม”** โดยวิธีการดังกล่าวมีขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

การเลือกปัญหาเพื่อทำวิจัย

1. แหล่งที่มาของหัวข้อการวิจัย	1.5 ศึกษาปัญหาจากสถาบันต่างๆ
1.1 จากประสบการณ์ในการดำเนินชีวิต	1.6 จากการอ่านหนังสือหลายๆ
1.2 จากคำพูด ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ	1.7 จากหลักการและทฤษฎี หรือแนวคิดต่างๆ
1.3 การวิเคราะห์แนวโน้มของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น	1.8 การอ่านหนังสือรวมบทความวิทยานิพนธ์ หรือรายงานการวิจัย
1.4 การปรึกษาหารือจากผู้รู้ (guru)	1.9 การอ่านข้อเสนอแนะของผลการวิจัยที่ได้ทำมาแล้ว

● เกณฑ์การเลือกหัวข้อหรือปัญหา来做วิจัย

2.1 เลือกปัญหาที่ตนเองมีความสนใจที่อยากจะทำวิจัย

2.2 เลือกปัญหาที่ตนเองมีความรู้พอและสามารถทำได้

2.3 เลือกปัญหาที่ตนเองมีเครื่องมือที่จะทำการวิจัยได้

2.4 เลือกปัญหาที่สามารถหาข้อมูลได้เพียงพอที่จะนำมาวิเคราะห์ เพื่อตอบปัญหานั้นได้และไม่เสี่ยงอันตรายในการไปเก็บรวบรวมข้อมูล

2.5 เลือกปัญหาที่ให้ความรู้ใหม่ ๆ ไม่ซ้ำซ้อนกับผู้อื่นที่เคยทำมาแล้ว โดยไม่จำเป็น

2.6 เลือกปัญหาที่จะเป็นประโยชน์ ทั้งในการนำไปใช้และเพื่อเสริมความรู้ใหม่ในแวดวงวิชาการ

2.7 เลือกปัญหาที่ให้ผลคุ้มค่ากับการลงทุน ทั้งด้านเงินเวลาและแรงงานที่ลงทุนไป

ภูมิหลังหรือปัญหาการวิจัย (Background of its problem)

- 1. **ภูมิหลัง** หรือนิยมใช้คำว่า ความเป็นมาของปัญหาการวิจัย ซึ่งเป็นการเขียนความนำหรือภูมิหลัง และเป็นการชี้ให้เห็นถึงต้นตอของปัญหาว่า ปัญหานี้คืออะไร มีจุดเริ่มต้นหรือแหล่งกำเนิดมาจากอะไร ซึ่งผู้วิจัยควรอ้างทฤษฎีที่เกี่ยวข้องด้วย อาจสอดแทรกผลงานวิจัยบางเรื่องที่น่าสนใจ ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรง
- 2. **ลักษณะการเขียนภูมิหลังหรือความนำ** เป็นการเขียนกล่าวถึงที่มาของปัญหาที่จะวิจัย ควรเขียนในลักษณะวิเคราะห์ปัญหา โดยให้ผู้อ่านเข้าใจอย่างชัดเจนว่าปัญหาของการวิจัยเรื่องนั้นมีความสำคัญอย่างไร เหตุใดผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาค้นคว้าเรื่องนั้น

การเขียนบทนำ (Introduction)

บทนำจะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. ส่วนนำเสนอแนวคิด เป็นส่วนที่นำเสนอความสำคัญของงานวิจัย หรือนำเสนอข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง หรือกล่าวถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ศึกษาในปัจจุบัน
2. ส่วนนำเข้าสู่เนื้อหา เป็นการกล่าวถึงสมมติฐานงานวิจัย หรือคำถามงานวิจัย
3. ส่วนเจาะประเด็น เป็นการเริ่มกล่าวถึงขอบเขตงานวิจัยหรือภาพร่างลักษณะเฉพาะของงานวิจัย สรุปผลการวิจัยที่สำคัญ โครงร่างคร่าว ๆ ของงานวิจัย

ความเป็นมาของปัญหา และความสำคัญของปัญหา (Statement of Problems and Significance of the Problems)

จะเริ่มจากการกำหนดปัญหาในการวิจัย ซึ่งหมายถึง การค้นหาปัญหาหรือประเด็นปัญหาที่ต้องการทำการวิจัย โดยการวิเคราะห์สภาพต่าง ๆ ของปัญหา แล้วสังเคราะห์เพื่อให้ได้ประเด็นของปัญหาอันจะนำไปสู่การกำหนดหัวข้อวิจัยหรือหัวเรื่องที่สอดคล้องกับเนื้อหาการวิจัยต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

โดยการนำ “แนวคิดและทฤษฎี” สภาพปัญหาและผลงานวิจัยในอดีต ปัจจุบัน หรือ หลาย ๆ แนวคิดและทฤษฎี หรือหลาย ๆ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ตนเองกำลังทำวิจัย ทั้งนี้ เพื่อนำมาสนับสนุนให้เหตุผลในการทำวิจัยเรื่องที่กำลังทำวิจัย โดยอาจแสดงด้วยรูปภาพหรือการเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลลัพธ์ (output) เพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันระหว่าง “ตัวแปรอิสระ” (Independent Variable) กับ “ตัวแปรตาม” (Dependent Variable) และแสดงให้เห็นถึงลักษณะหรือทิศทางของความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันด้วย ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

การกำหนดวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของการวิจัย (Objectives)

เป็นขั้นตอนที่สำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งของการวิจัย ถ้ากำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไม่ชัดเจนจะทำให้ผลการวิจัยที่ได้ไม่สอดคล้องกับความต้องการของปัญหาที่จะศึกษา ในบางครั้งถ้าพิจารณาชื่อเรื่องอย่างเดียวไม่สามารถตอบข้อคำถามได้ครบตามต้องการจึงจำเป็นต้องกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ทำการวิจัยสามารถบอกรายละเอียดได้ว่า จะต้องศึกษาอะไรบ้าง เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล และการเสนอผลการวิจัยได้อย่างชัดเจน

การตั้งสมมุติฐาน (Hypothesis)

- เป็นข้อความที่เป็นหลักการข้อความเฉพาะ ข้อความที่ซับซ้อนหรือข้อความที่เป็นข้อความจริง เป็นทฤษฎีการคาดคะเนหรือพยากรณ์ล่วงหน้าอย่างมีเหตุผล เป็นการเดาหรือสรุปไว้เป็นการชั่วคราว เพื่อหาหลักฐานข้อความจริงมาทดสอบว่าถูกหรือเชื่อถือได้หรือไม่ ซึ่งสมมุติฐานจำแนกเป็นสมมุติฐานทางการวิจัยและสมมุติฐานทางสถิติ
- ดังนั้น “สมมุติฐาน” จึงเป็นข้อความหรือคำอธิบายเฉพาะที่ผู้วิจัยคาดคะเนคำตอบ โดยคำตอบที่คาดคิดไว้ล่วงหน้านี้อาจเกิดขึ้นจากแนวคิด หลักการ ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง หรือประสบการณ์ของผู้วิจัยเอง สมมุติฐานนั้นก็จะเป็นคำอธิบายที่ถูกต้องซึ่งจะเป็นองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ และกลายเป็นหลักการที่สามารถนำไปใช้ได้ พร้อมทั้งเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีที่ใช้อธิบายพฤติกรรมในเรื่องนั้น ๆ ได้
- สมมุติฐานทางการวิจัย (Research hypothesis) เป็นข้อความที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งผู้วิจัยคาดการณ์หรือพยากรณ์ไว้ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นหรือคาดคะเนถึงสาเหตุ ความสัมพันธ์ ทั้งแนวคิดหลักการ หรือทฤษฎีหรือวิธีการแก้ปัญหาอันน่าจะเป็นไปได้ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. แหล่งที่มาของสมมุติฐาน

3.1 ความรู้ของผู้วิจัย

3.2 ประสบการณ์

3.3 การใช้หลักเหตุผล

3.4 การเปรียบเทียบ

3.5 ความเชื่อและปรัชญา

3.6 ผลงานวิจัยของผู้อื่นๆ

3.7 ทฤษฎีและหลักการต่างๆ

กำหนดขอบเขตการวิจัย (Scope and Delimitation of Research)

เป็นการกล่าวถึงขอบเขตของประเด็นปัญหาที่ต้องการวิจัย ซึ่งจะทำให้ประเด็นปัญหาชัดเจนยิ่งขึ้น โดยทั่วไปการเขียนขอบเขตการวิจัย ควรระบุประชากรที่ต้องการศึกษา และบอกว่ามีขอบเขตกว้างขวางหรือได้รวมอะไรบ้าง และตัวแปรที่ต้องการศึกษาเป็นอย่างไร

การกำหนดขอบเขตของการวิจัย นอกจากจะกำหนดขอบเขตไปตามตัวแปรแล้วยังสามารถกำหนดเป็นพื้นที่และวันเวลา เช่น กำหนดขอบเขตการวิจัยทั้งประเทศหรือกำหนดเป็นภาคเหนือภาคใต้ กำหนดเป็นจังหวัด อำเภอหรือตำบลและหมู่บ้าน รวมทั้งการกำหนดช่วงวัน เดือน และปีด้วย เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

- จะแสดงถึงการนำผลการวิจัยไปใช้ และเป็นประโยชน์ต่อตนเอง สถาบันหรือหน่วยงาน รวมถึงสังคม ทั้งทางตรง และทางอ้อม โดยคำนึงถึงว่ามีใครบ้างที่จะได้รับประโยชน์ดังกล่าว มากน้อยเพียงใด มีข้อจำกัดหรือไม่ มีเงื่อนไขข้อกำหนดที่ต้องพิจารณาเป็นพิเศษอย่างไร
- การทำวิจัยทุกเรื่อง ผู้ทำวิจัยจะต้องทราบว่าเมื่อทำเสร็จแล้วผลการวิจัยจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างไร ประโยชน์ของการวิจัยมีได้หลายลักษณะ ฉะนั้น การเขียนประโยชน์ของงานวิจัยควรเขียนเป็นข้อ ๆ เพื่อระบุถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นอันสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยที่วางไว้ ผู้วิจัยจะต้องเขียนด้วยภาษาที่อ่านง่ายและพยายามโน้มน้าวให้ผู้อ่านเห็นประโยชน์ของงานวิจัยให้มากที่สุด

ข้อบกพร่องในการเขียนประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ปัญหา หรือจุดอ่อนในการเขียนถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับมีดังนี้

นักศึกษาส่วนใหญ่จะเขียนล้อตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยทุกข้อ ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้วงานวิจัยอาจเกิดประโยชน์มากกว่าที่ระบุเบื้องต้นไว้ในวัตถุประสงค์การวิจัย

ประโยชน์ที่เขียนใกล้เคียงกว่าที่ผลของการวิจัยจะนำไปใช้ได้ ซึ่งดูแล้วเลื่อนลอย หรือเขียนมากข้อ ซึ่งบางข้อก็ไม่สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ได้จริง

ข้อตกลงเบื้องต้นหรือข้อจำกัดของการวิจัย

เป็นความคิดพื้นฐานบางประการที่ผู้ทำวิจัยที่ต้องการทำความเข้าใจกับผู้อ่าน

ข้อตกลงเบื้องต้นนี้อาจหมายถึงข้อจำกัดของการวิจัย (Limitation) ซึ่งเป็นข้อบ่งชี้การคาดการณ์ถึงบางเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นโดยบังเอิญ และไม่อาจควบคุมได้ในการทำงานวิจัย

- ข้อตกลงเบื้องต้น เป็นข้อความเงื่อนไขที่ต้องการให้ผู้อ่านงานวิจัยตนเองยอมรับ โดยไม่ต้องมีการพิสูจน์เป็นข้อเท็จจริง เพราะเป็นข้อเท็จจริงที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในสังคม ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้อ่านรายงานการวิจัยเข้าใจโดยไม่มีข้อขัดแย้งใด ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นข้อตกลงในเรื่องของตัวแปร การจัดการข้อมูล วิธีวิจัยและกลุ่มตัวอย่าง
- แนวการเขียนข้อตกลงเบื้องต้นนั้น ผู้วิจัยจะต้องยึดเอาหลักการที่ตรงกันข้ามกับข้อบกพร่องในการเขียนข้างต้น
- ข้อตกลงเบื้องต้นในการทำวิจัยแต่ละเรื่อง ผู้วิจัยอาจกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นหรือข้อจำกัดของการทำวิจัยไว้ก่อนว่า การทำวิจัยครั้งนี้มีอะไรที่จะทำให้ผู้อ่านเชื่อได้ว่าเป็นจริง โดยผู้วิจัยจะต้องมีเหตุผลหรือหลักฐานมารองรับข้อตกลงเบื้องต้น และผู้วิจัยจะต้องแสดงให้เห็นได้ว่า เป็นจริงตามข้อตกลง

สำหรับข้อจำกัดในการทำวิจัย เป็นข้อจำกัดในด้านต่างๆ ที่อาจทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลไม่สมบูรณ์

1. ข้อจำกัดในเรื่องเวลาที่จะใช้ไปกับการวิจัย
2. ข้อจำกัดในเรื่องค่าใช้จ่ายในการดำเนินการวิจัย
3. ข้อจำกัดในเรื่องการสุ่มกลุ่มตัวอย่างสำหรับการทำวิจัย
4. ข้อจำกัดในเรื่องแหล่งหรือสถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล

การนิยามศัพท์ (Definition)

เป็นการให้ความหมายคำสำคัญบางคำ ที่ใช้ในการวิจัย คำเหล่านั้นมีความหมายเฉพาะในการวิจัยครั้งนั้น ๆ เพื่อให้ผู้วิจัยและผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายคำศัพท์ในการวิจัยได้ตรงกัน การเขียนความหมายของคำหรือข้อความนั้นสามารถให้ความหมาย

บทสรุป

การเขียนบทนำเพื่อทำวิจัย ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยทางธุรกิจหรือเศรษฐกิจและด้านอื่น ๆ จะต้องดำเนินการตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อค้นพบใหม่ หรือองค์ความรู้ใหม่ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาได้ โดยเริ่ม “มีแนวคิดหรือนิยามปัญหา” ซึ่งเป็น “นามธรรม” และดำเนินไปตามกระบวนการวิจัย จนกระทั่งสุดท้ายคือ “สรุปผลการวิจัย” ได้ออกมาเป็น “รูปธรรม” ในส่วนการเขียนบทนำจะมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับ ภูมิหลังหรือปัญหาการวิจัย งานวิจัยต้องมีการ กรอบแนวคิดการวิจัย เป็นการ นำ “แนวคิดและทฤษฎี” สภาพปัญหาและผลงานวิจัยในอดีต ปัจจุบัน หรือหลายๆ แนวคิด และทฤษฎี หรือหลาย ๆ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ตนเองกำลังทำวิจัย